

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ  
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ  
ΓΡΑΦΕΙΑ  
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ  
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

# ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΕΚΤΥΠΟΥΝΤΑΙ  
ΕΙΣ 20.000  
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ  
ΚΑΙ  
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ  
ΔΩΡΕΑΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΠΥΝΗΣ

Εκδιδόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Ν. Χατζιδάκι, Κ. Γ. Ζηλοῦ καὶ Γ. Μ. Δαμβέργη διευθύνοντος.

## ΤΟ ΚΑΘΗΚΟΝ ΤΩΝ ΕΝ ΤΗ ΑΛΛΟΔΑΠΗ

Δὲν θ' ἀποκάμωμεν ὑπομιμνήσκοντες εἰς τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀδελφοὺς τὸ μέγα καθήκον τοῦ ὁποίου τὴν ἐκπλήρωσιν ἀναμένει ἀπὸ αὐτοὺς ἡ Μήτηρ Πατρίς.

Ἡμεῖς, ὡς βλέπουσι, δὲν συνιστῶμεν αὐτοῖς ὡς καθήκον τὴν ὑποστήριξιν τοῦ ἐνὸς ἢ τοῦ ἄλλου πολιτευομένου, ταύτης ἢ ἐκείνης τῆς ἐπιχειρήσεως. Ἡμεῖς περὶ ἄλλων συνεπιζόμεν νὰ ὁμιλῶμεν μαζί των καὶ ἡ φωνὴ ἡμῶν οὔτε ἀπὸ προσώπων οὔτε ἀπὸ ὑπολογισμῶν ἐμπνεομένη, ἀλλ' ἀπὸ καρδίας πηγάζουσα, εἰς καρδίας πάλιν ἐπιδιώκομεν ν' ἀντηχήσῃ καὶ τούτων νὰ δώσῃ τοὺς εὐγενεστάτους παλμούς.

Τὸ ὑπέρτατον καθήκον τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀδελφῶν εἶναι ἡ ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνάμεων ἐκάστου ἀξιοπρεπὴς ἀντιπροσωπεῖα τῆς Πατρίδος καὶ ἡ ἐν πάσῃ ὥρᾳ καὶ στιγμῇ συνηγορία ὑπὲρ τῶν δικαίων αὐτῆς.

Παρὰ τῶν ἰσχυρῶν τῆς γῆς κατενοήσαμεν, διδασκόμενοι διὰ μακρὰς σειρὰς παθημάτων, ὅτι οὐδὲν δυνάμεθα νὰ ἐλπίζωμεν. Τὸ συμφέρον εἶναι τὸ δίκαιόν των, οὐδὲν δὲ δίκαιον ἰδικόν μας δύναται νὰ ληφθῇ ὑπ' ὅψιν ἐὰν προσκρούῃ εἰς τὸ συμφέρον αὐτῶν. Ἀλλὰ ὑπὲρ τοὺς ἰσχυροὺς διαχειριστὰς τῆς γῆς ὑπάρχει μία γήϊνος ἐπίσης ἰσχύς, ἡ τῶν λαῶν, καὶ τούτων τὴν ἀγαθὴν γνώμην καθήκον ἔχομεν πάντες, δι' ἔργου καὶ λόγου νὰ προσεταιρισθῶμεν καὶ κατακτήσωμεν, διότι αὕτη καὶ μόνη δύναται ν' ἀποβῇ ἐν καιρῷ σύμμαχος ἀνιδιωτελῆς καὶ προστάτις γενναῖα καὶ μεγαλόφρων.

Τὸ ὅτι δὲ ἡ κοινὴ αὕτη γνώμη εὐρίσκεται ἐν πληρεστάτῃ ἀγνοίᾳ τῶν δοκιμασιῶν καὶ τῶν δικαίων μας ἀποτελεῖ διὰ τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀδελφοὺς καθυστέρησιν ἀσύγγνωστον, ἵνα μὴ εἰπωμεν ἑλλειψὶν ἐγκληματικὴν. Οὐδεμία γενναῖα εἰσφορὰ ἀνωνύμως ἢ θορυβωδῶς, χάριν παραδειγματισμοῦ, ἐξαγγελομένη, δύναται νὰ συγκριθῇ πρὸς τὰς ὠφελείας, ἃς προσκτάται ἡ Πατρίς ἐκ μεμελετημένων καὶ ἀσφαλῶν βημάτων ἐν τῇ κατακτήσει τῆς τῶν ξένων λαῶν κοινῆς γνώμης ὑπὲρ τῶν δικαίων της. Ἀλλὰ καὶ οὐδεμία θλίψις δύναται νὰ συγκριθῇ πρὸς τὴν πικραίνουσαν τὴν ψυχὴν της, ὅταν ἀκούῃ ἀμφισβητούμενα, ἢ καὶ περιφρονημένα τὰ δίκαιά της ἐν χώραις, ἐν αἷς τόσα ὑπάρχουσι τέκνα της ἔχοντα χρέος τιμῆς νὰ ὑπερασπίζωσιν αὐτά.

Ἐὰν ἐν ξένῃ οἰκίᾳ χλευάσωσιν ἢ ὑβρίσωσιν τὸν φίλον σας, τί φίλος θὰ εἴσθε ἂν δὲν σπύσσητε νὰ ἀναλάβητε τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ δικαίου του; Καὶ ποῖαν ἐκτίμησιν ἀναμένετε ἐν τῇ οἰκίᾳ ταύτῃ, ἐν ᾗ σὰς εἶδον ἀνεχόμενον τὰς ἐναντίον τοῦ φίλου σας προσβολάς; Καὶ τί ἑλπίαν θὰ εἴσθε ἂν τὴν Πατρίδα σας ἀφίνετε νὰ προσβάλῃ ἢ καὶ τὸ χεῖριστον, προκαλῆτε ἴσως τὰς κατ' αὐτῆς προσβολάς διὰ τῶν ἔργων καὶ τῆς συμπεριφορᾶς σας;

## ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

(Ματθαίου 6, 14—21)

Κυριακὴ τῆς Τυροφάγου.

Κείμενον.

Εἶπεν ὁ Κύριος· ἐὰν ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις <sup>1</sup> τὰ παραπτώματα αὐτῶν, ἀφήσει καὶ ὑμῖν ὁ Πατὴρ ὑμῶν· ὁ οὐράνιος· ἐὰν δὲ μὴ ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, οὐδὲ ὁ πατὴρ ὑμῶν ἀφήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν· ὅταν δὲ νηστεύητε, μὴ γίνεσθε ὥσπερ οἱ ὑποκριταὶ σκυθρωποὶ <sup>2</sup>· ἀφανίζουσι γὰρ τὰ πρόσωπα αὐτῶν, ὅπως φανῶσι τοῖς ἀνθρώποις νηστεύοντες· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἀπέχουσιν τὸν μισθὸν αὐτῶν <sup>3</sup>. σὺ δὲ νηστεύων ἀλείψέ σου <sup>4</sup> τὴν κεφαλὴν, καὶ τὸ πρόσωπόν σου νίψαι. ὅπως μὴ φανῇς τοῖς ἀνθρώποις νηστεύων, ἀλλὰ τῷ Πατρὶ σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ <sup>5</sup>. καὶ ὁ Πατὴρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ. μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπου σὴς καὶ βρῶσις <sup>6</sup> ἀφανίζει· καὶ ὅπου κλέπται διορύσσουσι καὶ κλέπτουσι· θησαυρίζετε δὲ ὑμῖν θησαυροὺς ἐν οὐρανῷ, ὅπου οὔτε σὴς, οὔτε βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται οὐ διορύσσουσιν, οὐδὲ κλέπτουσιν· ὅπου γὰρ ἐστὶν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ ἐστὶ καὶ ἡ καρδία ὑμῶν.

Σημειώσεις.

1) Τὰ παραπτώματα, πάντα πλάνη, πᾶν σφάλμα ἢ ἀμαρτία. 2) Ἀφανίζουσι καταστρέφουσι τὸ πρόσωπον θέλοντες νὰ φαίνωνται καταβεβλημένοι καὶ περίλυποι ἐκ τῆς δῆθεν νηστείας. 3) Ἀμὴν λέγω... τὸν μισθὸν αὐτῶν = ἔχουσιν ἤδη οὗτοι λάβῃ ἐντελῶς τὸν μισθὸν αὐτῶν, ἦτοι τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων, τὴν ὁποίαν ἐπιδιώκουσι. 4) Ἀλείψαι σου... νίψαι. Ὁ χριστιανὸς ὀφείλει νὰ πράττῃ τὰ ἀντίθετα τῶν ὑποκριτῶν, ἦτοι νὰ προσπαθῇ παντὶ τρόπῳ ν' ἀποκρύπτεται ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων νηστεύων, ἀλείφων τὴν κεφαλὴν καὶ νίπτων τὸ πρόσωπον καὶ παρουσιάζόμενος εἰς τοὺς ἀνθρώπους οὐχὶ ὡς ἐκ τοῦ ὕπνου ἐξεγειρόμενος, ἀλλὰ φαιδρὸς καὶ καθαρὸς. 5) Τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ = τῷ βλέποντι ἐν τῷ κρυπτῷ, ὅπου ὁ ὀφθαλμὸς ἄλλου ἀδυνατεῖ νὰ διεισδύσῃ. 6) Σὴς καὶ βρῶσις = σὴς = ὁ σκόρος, βρῶσις = σήψις, φθορά. Τὸ μὲν δηλοῖ τὴν ἐξωθεν ἐπερχομένην φθορὰν τὸ δὲ τὴν ἑσωθεν. 7) Διορύσσουσι = διατρύφουσι τοὺς τοίχους.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΑ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ

## Ο ΘΕΟΣ ΚΡΙΤΗΣ

Ἐκ τῆς πρὸς Ρωμαίους ἐπιστολῆς τοῦ Παύλου ΙΓ' 11—14, ΙΔ' 1—4

Τὸ κύριον θέμα, ὃ προτίθεται νὰ ἀναπτύξῃ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος εἶναι τοῦτο. Μόνη ἡ ἰδέα τῆς αἰωνίου Μακαριότητος πρέπει νὰ ἐπιβάλῃ εἰς ἡμᾶς τὴν ἀκριβὴ πραγματοποίησιν τῶν καθηκόντων ἡμῶν καὶ πρὸς τὸν Θεόν, καὶ πρὸς τὰς πολιτικὰς ἐξουσίας, καὶ πρὸς πάντας ἐν γένει τοὺς ἀνθρώπους. Ὁ χρόνος, λέγει, καθ' ὃν δυνάμεθα νὰ ἐργασθῶμεν ἐν τῇ γῇ πρὸς ἀπόλαυσιν τῆς αἰωνίου Μακαριότητος εἶναι πολὺ βραχύς, διότι εὐθὺς μετὰ τὸν θάνατον ἀρχεται ἡ μέλλουσα ἡμῶν τύχη· πρέπει λοιπὸν νὰ ἀναπτύξωμεν πᾶσαν δασκαλιότητα· πρέπει

νά εκπληρώσωμεν τὰ καθήκοντα ταῦτα πρὸς τὸν Θεόν, πρὸς τοὺς ἄρχοντας καὶ πρὸς πάντας τοὺς ἀνθρώπους, διότι ἡ Σωτηρία ἡμῶν, ἡ αἰώνιος τοῦτέστι ζωὴ καὶ μακαριότης εἶναι σήμερον πολλὴ πλησιέστερα εἰς ἡμᾶς, ἢ μᾶλλον ἡμεῖς ἐν τῇ παρόντι χρόνῳ εἴμεθα πολλὴ πλησιέστεροι, ἢ ἐν τῇ ἐποχῇ ἐκείνῃ, καθ' ἣν ἐπιστεύσαμεν εἰς τὸ Εὐαγγέλιον· τοῦτο μὲν, διότι τότε ἐκατηχούμεθα εἰς τὰς εὐαγγελικὰς ἀρχάς, καὶ ἐπομένως, καθ' ὃ κατηχούμενοι, δὲν εἶχομεν καὶ γινώσκιν ἀκριβέ-  
στερον ταύτας καὶ συνεπὶς εἴμεθα ἐγκρατέστεροι καὶ τῆς γνώ-  
σεως τῶν Χριστιανικῶν ἡμῶν καθηκόντων διὰ τῆς εκπληρώ-  
σεως τῶν ὁποίων θὰ ἀπολαύσωμεν καὶ τὴν μετὰ θάνατον  
σωτηρίαν· τοῦτο δὲ, καὶ διότι σήμερον εἴμεθα πολλὴ πλησι-  
έστεροι εἰς τὸ τέλος τῆς ἐν τούτῳ τῷ κόσμῳ προσκίρου ἡμῶν  
ζωῆς, ἢ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, καθ' ἣν ἐπιστεύσαμεν καὶ  
ἐκατηχούμεθα εἰς τὸ Εὐαγγέλιον.

Τὸν βίον τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ γῇ παραβάλλει ὁ Ἀπόστο-  
λος πρὸς νύκτα· διότι ἐν τῇ βίῳ αὐτοῦ ὁ ἀνθρώπος εὐρίσκει-  
ται εἰς τὸ σκότος καὶ εἰς τὴν ἀγνοίαν, καὶ ὑπὸκειται πάντο-  
τε εἰς τὸ ἀμαρτάνειν, καθὼς κατὰ τὴν πραγματικὴν νύκτα  
βασιλεύει τὸ σκότος, ἐνῷ διαπράττονται τὰ πλεῖστα ἀμαρ-  
τήματα. Τὸν δὲ μέλλοντα βίον παραβάλλει τὸν νύκτιν πρὸς  
ἡμέραν, διότι ἐν αὐτῇ ἡ ἀμαρτία λείπει καὶ βασιλεύει τὸ  
φῶς καὶ ἡ γνώσις τοῦ μεγαλείου τῆς Μακαριότητος.

Οἱ χρόνοι λοιπὸν τοῦ σκότους, λέγει ὁ Ἀπόστολος, οἱ χρό-  
νοι τῆς ἀδιαφορίας καὶ τῆς ἀγνοίας τοῦ Εὐαγγελίου, οἱ χρό-  
νοι τῆς λατρείας τῶν εἰδώλων, οἱ χρόνοι ἄλλαις λέξεσι τοῦ  
ψεύδους τῆς ἀπάτης καὶ τῆς παραγματοποιήσεως τοῦ ἀμαρ-  
τήματος ἦδη παρέρχονται· ἡ δὲ μέλλουσα ζωὴ, καθ' ἣν  
μέλλομεν νὰ παραστῶμεν ἐνώπιον τοῦ ἀδεκάστου κριτοῦ,  
ὅπως δώσωμεν λόγον τῶν πράξεων ἡμῶν, τὸν νύκτιν δὲν εἶναι  
μακράν, ἀρχίζουσα, ἀπ' ἧς στιγμῆς ἐκπνεύσωμεν καὶ παρα-  
δώσωμεν τὸ σῶμα εἰς τὴν κοινὴν μνῆραν, τὴν γῆν. Ὡς ἀπο-  
βάλλωμεν λοιπὸν ἀπ' ἡμῶν «τὰ ἔργα ταῦ σκότους», ὡς ἀπεκ-  
δυθῶμεν πᾶσαν ἰδέαν πρὸς πρᾶξιν κακοῦ, ἥτις καθίστησιν  
ἡμᾶς ὑπευθύνους ἀμαρτήματος ἐνώπιον τοῦ δικαίου κριτοῦ,  
καὶ ὡς περιβληθῶμεν τὰς ἰδέας καὶ τὰς πράξεις τῶν εὐαγ-  
γελικῶν ἀρετῶν, οἷον τὴν πίστιν, τὴν ἐλπίδα, τὴν δικαιοσύ-  
νην, τὴν ἀλήθειαν, ἀτὰ ἔργα τοῦ φωτός, τὰ μόνα ὄντως  
ὄπλα, δι' ὧν δυνάμεθα νὰ πολεμήσωμεν κατὰ τῆς τοῦ κόσ-  
μου διαφθορᾶς.

Ἀλλὰ τὸν νύκτιν, λέγει ὁ Ἀπόστολος, σχῶμεν πάντοτε  
κατὰ νοῦν καὶ καταβάλλωμεν πᾶσαν προσπάθειαν, ὅπως πολι-  
τευθῶμεν εὐαγγελικῶς ὡς τέκνα καὶ ὅπαδοι τῆς εὐαγγελικῆς  
ἀληθείας· ὅπως διέλθωμεν τὸν παρόντα βίον, μετὰ τοιαύτης  
αὐστηρότητος καὶ σεμνῆς συμπεριφορᾶς, ὡς ἐὰν ἐξώμεν εἰς  
τὸν μέλλοντα βίον, ὡς ἐν ἡμέρᾳ, ὅπου δὲν ὑπάρχει δόλος  
καὶ κακία· μὴ πλέον λαμβάνοντες, μέρος εἰς ἄσεμνα συμπό-  
σια, εἰς βακχικὰς πανηγύρεις.

Λάβετε ὡς παράδειγμα, αὐτὸν τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν  
Χριστόν· ἀκολουθεῖτε πιστῶς τὰ βήματα αὐτοῦ, καὶ πραγ-  
ματοποιεῖτε τὰς ἐν τοῖς Εὐαγγέλοις διατάξεις αὐτοῦ· μι-  
μήθητε τὴν ἀγιότητα αὐτοῦ, τὴν ἀπλότητα καὶ τὴν νηφαλι-  
ότητα αὐτοῦ, τὴν ἀγνότητα καὶ τὴν σεμνότητα αὐτοῦ, τὴν  
πραότητα καὶ τὴν γλυκύτητα αὐτοῦ· καὶ ταύτην τὴν ὁδὸν  
βαδίζοντες ἔχετε ὑπ' ὅψιν, ὅτι πορεύεσθε ἀσφαλῶς πρὸς τὴν  
ἀνάκτισιν τῆς σωτηρίας.

Ἐν τῷ κατόπιν κεφαλαίῳ συζητοῦνται, καὶ λύονται ζη-  
τήματα, ἅτινα εἰκονίζουσι τὰς δεινὰς περιστάσεις, ὑφ' ἃς  
διετέλουν οἱ τότε Χριστιανοί. Ὑπῆρχον ἐν Ῥώμῃ πολλοὶ Ἰου-  
δαῖοι, σχηματίσαντες ἰδιαιτέραν συνοικίαν πέραν τοῦ Τιβέ-  
ρεως, ἐξ' ὧν οὐχὶ ὀλίγοι εἶχον πιστεῦσαι εἰς τὸν Χριστόν. Καί-  
τινες μὲν ἐξ αὐτῶν τῶν ἐξ Ἰουδαίων Χριστιανῶν εἶχον ἀπο-

βάλλει πᾶσαν διατάξιν, καὶ πάντα τύπον ἐκ τῆς Π. Διαθή-  
κης, ἀλλ' οἱ πλείστοι ἐπέμενον, ὅτι σὺν τῷ ἁγίῳ Βαπτίσμα-  
τι εἶναι ἀναγκαῖα πρὸς τὴν σωτηρίαν τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἄλ-  
λων τινῶν διατάξεις τῆς Π. Διαθήκης ἢ πραγματοποιήσεις.

Ὑπάρχουσι, λέγει ὁ Ἀπόστολος, ἄνθρωποι οὐχὶ ἄπιστοι  
εἰς τὸν Χριστόν, ἀλλὰ «ἀσθενεῖς τῇ πίστει», ἔχοντες τοῦτέ-  
στιν ἐπὶ τινῶν ἀντικειμένων, ἐσφαλμένους ἰδέας καὶ πεποιθή-  
σεις καὶ μάλιστα νεόφυτοι, μόλις πρὸ ὀλίγου πιστεύσαντες  
εἰς τὸν Χριστόν καὶ μὴ ἐννοούντες εἰσέτι κατὰ βάθος τὰ ζη-  
τήματα· τοῦτους, οἱ ἄλλοι, οἱ γινώσκοντες καλῶς τὰ πράγ-  
ματα, δὲν πρέπει νὰ ἀποδοκιμάζοντες ἀποτόμως καὶ νὰ κα-  
ταδικάζοντες ὡς μὴ βαδίζοντας τὴν εὐθείαν ὁδὸν, καὶ ἐπομέ-  
νως μὴ ὄντας ἀληθεῖς Χριστιανούς· διότι τότε ἀναπτύσσετε  
εἰς αὐτοὺς πείσμα, ὅπερ περισσώτερον ὠθεῖ καὶ ὑποστηρίζει  
αὐτοὺς εἰς τὰ ἐσφαλμένα, ἀλλὰ μετὰ γλυκύτητος καὶ ἀγά-  
πης καταδεικνύετε αὐτοῖς τὰ ἡμαρτημένα, καὶ τότε θριαμ-  
βεύετε ἐπιτυχῶς κατὰ τῶν προλήψεων, τότε δὲ ὁδηγεῖτε καὶ  
αὐτοὺς ἀσφαλῶς εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀληθείας.

Εἰς δύο τάξεις, ὡς εἵπομεν, διηροῦντο οἱ πιστοὶ οἱ ἀπαρ-  
τίζοντες τὴν ἐν Ῥώμῃ Χριστιανικὴν Ἐκκλησίαν· εἰς τοὺς  
ἐξ ἐθνῶν, ἐξ εἰδωλολατρῶν, ὅ ἐστι, Χριστιανούς, καὶ εἰς τοὺς ἐξ  
Ἰουδαίων Χριστιανούς. Καὶ πολλοὶ μὲν τῶν ἐξ Ἰουδαίων,  
ἐμμένοντες, καθ' ὃ εἵπομεν, εἰς τὰς διατάξεις, τῆς Π. Δι-  
αθήκης, ἀπείχον ἐκ τῶν κρεάτων καὶ ἔρωγον λάχανα, πισ-  
τεύοντες, ὅτι καὶ ἡ τήρησις τῶν διατάξεων τοῦ Μωυσέως ἦτο  
ἀναγκαῖα πρὸς σωτηρίαν. Οἱ δὲ ἄλλοι, μάλιστα οἱ ἐξ ἐ-  
θνῶν, ἔρωγον μὲν ἀδιακρίτως, ἀλλ' ἔχλευζον τοὺς πρώτους  
διὰ τὴν ἐντελὴ αὐτῶν ἀποχὴν ἐκ τῶν δθθεν ἀκαθάρτων,  
ἐνῷ, ἔλεγον, ἐν τῷ πνεύματι τοῦ Εὐαγγελίου οὐδὲν ὑπάρχει  
κοινὸν καὶ ἀκαθάρτον. Φυσικῶ δὲ τῷ λόγῳ προέκυπτεν ἐν-  
τεθεν μέγας σκάνδαλον, τὸ ὅποσον ὁ Ἀπόστολος Παῦλος  
αἶρει ἐκ τοῦ μέσου διὰ τῆς ἐξῆς αὐθεντικῆς ἀποφάσεως·  
Οἱ μὲν, λέγει, τρώγοντες ἀδιακρίτως, οἱ ἐξ ἐθνῶν τοῦτέστι  
καὶ πάντες οἱ ἐμβαθύνοντες εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ Εὐαγγελίου,  
ὡς τρώγων ἐλευθέρως, ἔχοντες τὴν συνείδησιν αὐτῶν ἡρε-  
μον, ὅτι δὲν ἀμαρτάνουσιν· ἀλλὰ δὲν πρέπει ποσὶς καὶ νὰ  
χλευάζωσι τοὺς λοιπούς, τοὺς ἐξ Ἰουδαίων, τοὺς ἀσθενεῖς,  
τοὺς ἔχοντας ἀτελείας περὶ τὰ τῆς πίστεως, τοὺς ἔχοντας  
τέλος ἰδέαν, ὅτι πρέπει πρὸς σωτηρίαν νὰ τηρῶσι καὶ τὰς  
διατάξεις τῆς Π. Διαθήκης. Ἐπίσης δὲ καὶ οἱ μὴ τρώγοντες  
καὶ ἐσθιόντες ἡμόνον λάχανα ἐκ τοῦ φόβου μὴ μολυνθῶσι, δὲν  
πρέπει ποσὶς νὰ ἐπικρίνωσι τοὺς τρώγοντας καὶ νὰ θεωρῶσιν  
αὐτοὺς διὰ τὰ φαγητὰ ἀμαρτωλοὺς καὶ βεβήλους, διότι λέ-  
γει, καὶ αὐτὸν τὸν τρώγοντα ὁ Θεὸς ἀπεδέξατο· ἕνεκα τῆς  
πίστεως αὐτοῦ, καὶ ἀνεγνώρισεν ὡς μέλος πιστὸν καὶ γνή-  
σιον τῆς εὐαγγελικῆς αὐτοῦ οἰκογενείας, εἴτε Ἰουδαῖος ἦτο  
τὸ πρῖν, εἴτε εἰδωλολάτρης.

Οἱ Χριστιανοί, λέγει τέλος ὁ Ἀπόστολος, εἰς οὐδένα ἔ-  
χουσι νὰ δώσωσι λόγον διὰ τὰς πράξεις καὶ τὰς πεποιθήσεις  
αὐτῶν, ἢ εἰς μόνον τὸν Θεόν, τὸν μόνον ἀρμόδιον καὶ νόμιμον  
αὐτῶν δικαστὴν· πάντες δὲ οἱ κατακρίνοντες, καὶ καταδικά-  
ζοντες τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους, διὰ τὰς πράξεις αὐτῶν δι' ἃς  
μόνοι αὐτοὶ εἶναι ὑπεύθυνοι ἀπέναντι τοῦ Θεοῦ, ἀμαρτάνουσι  
σπουδαίως, ὡς σφετεριζόμενοι δικαίωμα, ὅπερ ἀνήκει εἰς μόνον  
τὸν Θεόν τὸν ἀπόλυτον ἐκείνου ἀνθρώπου δικαστὴν. Καὶ  
οὐδεμία ἀμφιβολία, λέγει ὁ Ἀπόστολος, ὅτι πᾶς Χριστιανός,  
οἰκισθῆποτε ἀδυναμίας καὶ ἀτελείας ἔχει περὶ τὰ τῆς  
πίστεως, ἀρκεῖ νὰ πιστεῖται εἰς τὸν Θεόν ἐν καθάρᾳ συνειδή-  
σει, καὶ ἀφεύκτως θέλει ἀναγνωρισθῇ καὶ γείνη ἀποδεκτὴς  
παρὰ τοῦ Θεοῦ, ὡς ὄντως πιστὸς καὶ γνήσιος ὁπάδος τοῦ  
Εὐαγγελίου.

## ΕΘΝΙΚΗ ΜΟΥΣΑ

## Ο ΤΣΟΛΚΑΣ

Σήκω, Τσόλκα, νὰ φύγωμε· σήκω Τσόλκα νὰ πᾶμε,  
πολλὴ Τουρκία μᾶς πλάκωσε, καὶ θε νὰ μᾶς σκοτώσῃ.  
Κι' ὁ Τσόλκας γαμογάλαξε, τὸ πότι του στραβώνει.  
καὶ στρίφει τὸ μουστάκι του, κλῶθει καὶ τὰ μυλλιά του.  
«Τί λές, τί λές, πουλάκι μου, μωρὲ χαμενοπούλι·  
ὅς' εἶν' ὁ Τσόλκας ζωντανὸς τοὺς Τούρκους δὲν φ βᾶται,  
κι' ἀμέτρητοι, πουλάκι μου, ἄς πᾶν νάλθοῦν καὶ ἄλλοι.  
Τὰ παλληκάρια φώναζε, τὰ παλληκάρια λέγει  
—Τραβάτε ὅλοι τὰ σπαθιά νὰ πέρα νὰ διαδοῦμε.  
Τρεῖς μέρας κάμνει πόλεμον, τρεῖς μέρας καὶ τρεῖς νύκτας  
δίγως φωνί, δίγως νερό, δίγως καὶ νὰ μαντάτο.  
Μέσ' ἀπ' τοὺς Τούρκους διάβηκε μ' ὅλα τὰ παλληκάρια,  
σὰν τὸ ξεφτέρι πέταξε ψηλά στὰ κορφοδούνα.

## ΑΠΟΣΠΑΣΘΕΙΣΑΙ ΣΕΛΙΔΕΣ

## Η ΜΕΓΙΣΤΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ\*

Δύο ἢ περισσότεροι ἀνθρωποι, γεωργοί, ποιμένες, ἄλεις,  
κυνηγοί, ἔμποροι, ναυτικοί, βιομήχανοι, ἢ ἄλλο ἔργον ὁποιο-  
νδήποτε ἔχοντες συμφωνοῦσι νὰ ἐργασθῶσι συντροφικῶς, ἥτοι  
νὰ συνάψωσι τὰς δυνάμεις, τὰ κεφάλαια, τὰ ζῶα κ.λ.π. αὐ-  
τῶν ὅπως ἐπιτυχῶς καλύψωσι τὴν ἐργασίαν των. Τώρα  
πῶς κρίνομεν καὶ πῶς ὀνομάζομεν ἐκεῖνον ἐκ τῶν συντρέφων  
τούτων, ὁ ὁποῖος δὲν ἐκτελεῖ ὅπως πρέπει τὸ μέρος αὐτοῦ,  
δηλαδὴ δὲν ἐργάζεται τακτικᾷ καὶ μετ' ἐξήλθον, ἢ δὲν κατα-  
βάλλει τὸ ἀναλογικὸν αὐτοῦ μερίδιον, ὅπως ὠρίσθη ἐξ ἀρχῆς,  
ἀλλὰ τὸν νύκτιν κατακλέπτει, καὶ κατασυκοφαντεῖ τὴν  
ἐταιρείαν κλπ.; Βεβαίως ἐλεεινὸν καὶ ἄθλιον, ἄτιμον ἀνθρω-  
πον, ἄξιον νὰ ἀποβληθῇ τάχιστα τῆς ἐταιρείας, νὰ στιγμα-  
τισθῇ κλπ. Καὶ τὴν κρίσιν καὶ ἀπόφασιν ἡμῶν ταύτην θὰ  
ἐνέκρινε βεβαίως καὶ θὰ ἐπεδοκίμαζε προθύμως πᾶς τίμιος  
ἀνθρώπος.

Καὶ ὅμως τὴν προφανῆ ἀλήθειαν ταύτην δὲν τὴν βλέπο-  
μεν πάντοτε καὶ δὲν τὴν ἐφαρμοζομεν συνεχῶς ἐν τῇ βίῳ.  
Διότι ἕκαστος θὰ μοὶ ὁμολογήσῃ, ἂν καὶ ἐπ' ὀλίγον μόνον  
σκεφθῇ, ὅτι πάντες ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες ἀποτελοῦμεν μίαν με-  
γάλην Ἐταιρείαν, τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος. Τούτου αἱ τιμαὶ, ἡ  
δόξα, αἱ τύχαι καὶ ἡ σωτηρία εἶναι καὶ ἰδικαί μας ὅλων  
καθὼς καὶ τὰν ἀπαλιν ἡ ἀτιμία, ἡ ἀδοξία, αἱ ἀτυχίαι καὶ  
ἀπώλειαι εἶναι πάλιν ἰδικαί μας. Πάντες ἄρα φαίνεται, ὅτι  
ἔχομεν ὕψιστον καθήκον καὶ μέγιστον συμφέρον νὰ φροντίζω-  
μεν, ἵνα τακτικῶς καὶ ἀκριβῶς ἐκτελῶμεν τὰς πρὸς τὸ ἔθνος  
ἡμῶν ὑποχρεώσεις καὶ πάσῃ δυνάμει φυλάττωμεν καὶ καθι-  
στῶμεν αὐτὸ τιμιώτερον. Καὶ ὅμως πόσοι ἐξ ἡμῶν παντοιο-  
τρόπως περῶνται ν' ἀποφύγωσι τὴν πληρωμὴν τῶν φόρων ἢ  
τὴν στρατιωτικὴν θητείαν; ἢ πόσοι ἐκ τῶν ἐν τῇ ἄλλοδαπῇ  
διαμενόντων δὲν γίνονται αἵτιοι διὰ τῶν πράξεών των, ἵνα  
δυσφημισθῇ ἡ Ἑλληνικὴ πατρίς; ἢ πόσοι ἡμῶν ἔχουσι βα-  
θεῖαν συναίσθησιν τῆς ὀφειλομένης εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος  
καὶ τὸ Κράτος τιμῆς; ἢ τί ἄλλο δηλοῦσιν ἐξευτελιστικαὶ  
φράσεις οἷον τὸ *Ρωμαῖκο, ὦχ ἀδελφέ, σὺ θὰ φτεράσῃς τώ-  
ρα τὸ Ρωμαῖκο*; ἢ *ἐγὼς νοῦς καὶ κείνος Ρωμαῖκος, πέντε Ρω-  
μιοί, δέκα γνώμες ἢ κουβέντες*; ἢ *ψωροκόστα* κτλ., τί  
ἄλλο, ἐρωτῶ, δηλοῦσι ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα ἢ περιφρονη-  
σιν πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς, πρὸς τὸ ἔθνος ἡμῶν, πρὸς τὸ Ἑλλη-  
νικὸν Βασίλειον, τὸ ὅποσον διὰ τοσούτων καὶ τοιούτων κινδύ-  
νων καὶ ἀγῶνων ἀνέστησαν καὶ παρέδωκαν ἡμῖν οἱ αἰμὴνη-  
στοι πατέρες ἡμῶν; Ὁμολογουμένως αἱ φράσεις αὗται εἶναι  
βλάσφημοι, δηλοῦσι περιφρονησιν τῶν ἱερωτάτων εἰς ἡμᾶς.

Γ. Ν. Χατζιδάκι.

ἀλλ' ὅταν τις οὕτω περιφρονη καὶ δὲν σέβεται ἐαυτόν, τὸ  
ἔθνος, τὸ ὄνομα, τὸ Βασίλειον αὐτοῦ, δὲν δύναται βεβαίως ν'  
ἀξίωσι, ἵνα τιμῶσι καὶ σέβωνται αὐτὰ οἱ ἄλλοι.

Τὸ συμπέρασμα ἄρα τούτων πάντων εἶναι ὅτι τῆς μεγίστης  
ἐταιρείας ἡμῶν ταύτης δὲν ἔχομεν σαφῇ συνείδησιν ἢ ὡς  
ἄλλως συνήθως λέγεται, δὲν εἴμεθα καλοὶ πολῖται, καλοὶ  
Ἕλληνες, ἀφοῦ δὲν ἔχομεν σαφῇ συνείδησιν τῶν καθηκόντων  
ἡμῶν πρὸς τὰ ἀληθῆ συμφέροντα καὶ τὴν τιμὴν τῆς πατρί-  
δος, οὐδὲ σπεύδομεν μετὰ προθυμίας νὰ ἐκτελῶμεν τὰ κα-  
θήκοντα ταῦτα. Ἐκ τούτου συμβαίνει ὅτι ἡμεῖς μὲν οἱ ἐν τῇ  
ἐλευθερίᾳ πατρίδι ζῶντες καταβάλλομεν μὲν φόρους βαρυτά-  
τους ἀλλὰ δὲν ἔχομεν πάντοτε ὑπ' ὅψιν ὡς ἔδει, ὅτι εὐρίσκο-  
μεθα ἐν μέσῳ τοσούτων ἐχθρῶν, οἱ ὅποιοι εἶναι πάντοτε ἐτοι-  
μοι νὰ ἐπωφεληθῶσιν ἐκ τῶν σφαλμάτων ἡμῶν ἵνα ψέξωσι  
καὶ ἀδικήσωσι ἡμᾶς. Οἱ δὲ πλείστοι τῶν ἐν Τουρκίᾳ κατοι-  
κούντων Ἑλλήνων καθὼς καὶ τῶν ἐν τῇ διασπορᾷ συνήθως  
μόνον συμβουλάς ἢ συνηθέστερον ψόγους ἔχουσι ν' ἀπευθί-  
νωσιν ἡμῖν. Ἀπῆλθεν Ἕλληνας εἰς Λονδίνον, Βραίλαν Βλα-  
διστόκ, ἢ Ἀγ. Φραγκίσκον καὶ κατ' ὁρῶσιν ἐκεῖ νὰ εὕρῃ  
ἐργασίαν, νὰ ζῇ ἢ νὰ κερδαίνει χρήματα; εὐθὺς φαντάζεται,  
ὅτι ἔχει ὅλα τὰ δικαιώματα νὰ κρίνῃ καὶ νὰ κατακρίνῃ τὰ  
ἐν τῇ πατρίδι, καθήκοντα δὲ πρὸς αὐτὴν οὐχί. Ἀνάλογά  
τινα, ἀτυχῶς, ἀνάγκη νὰ λεχθῶσι καὶ περὶ πολλῶν Ἑλλή-  
νων κατοίκων τῆς Τουρκίας. Μόνον δικαιώματα φρονοῦσιν, ὅτι  
ἔχουσι νὰ κρίνωσι καὶ κατακρίνωσι ὅσα διὰ πολλοὺς λόγους  
ἀτελῶς μόνον δύνανται νὰ νοῶσιν. Καὶ ὅμως καθ' ὃν τρόπον  
ὁ ἀληθὴς Χριστιανὸς δὲν ἐπιτρέπει εἰς οὐδένα νὰ κακολογῇ  
τὴν θρησκείαν αὐτοῦ, οὕτω καὶ ὁ γνήσιος Ἕλληνας οὐτε εἰς  
ἄλλον πρέπει νὰ ἐπιτρέπῃ οὐτε αὐτὸς ποτὲ ὀφείλει νὰ ψέγῃ  
καὶ κατηγορῇ τὴν Ἑλληνικὴν ἡμῶν πατρίδα καὶ τοὺς τα-  
λαιπωρουμένους κατοίκους αὐτῆς.

Καὶ ταῦτα μὲν οὕτως ἔχουσιν. Ἀλλ' ἂν μόνον μωρὸς δῆ-  
ναι νὰ παραλίπῃ τὴν θεραπείαν τῆς νόσου καὶ μετὰ τὴν  
διάγνωσιν αὐτῆς, προφανές ὅτι ἀφοῦ ἡμεῖς θεῖα χάριτι διὰ  
τῶν σχολείων, διὰ τοῦ τύπου, διὰ τῆς ἐπικοινωνίας κλπ.  
ἡτυχησαμεν κατὰ τὸν παρελθόντα αἰῶνα νὰ ἀνακαλύψωμεν  
καὶ μάθωμεν ὡς νέον τι ὅτι πάντες εἴμεθα Ἕλληνες, ὅμοιοι  
ὁμόθησκοι, ὁμόγλωσσοι, ἀδελφοί, μέλη μιᾶς μεγάλης ἐται-  
ρείας, ἢ ὁποία λέγεται Ἑλληνικὸν ἔθνος, ὅτι τούτου ἡμεῖς  
εἴμεθα σήμερον οἱ στόλοι, ὁ στολισμός, οἱ μέτοχοι, ὅτι τὴν  
ἐταιρείαν ταύτην θὰ κληροδοτήσωμεν εἰς τὰ τέκνα μας, δη-  
λον, ὅτι ἀνάγκη καὶ ἀνάγκη ἀπαραίτητος ἐπιτάττει νὰ σπεύ-  
σωμεν ὡς τάχιστα ν' ἀναλάβωμεν τὴν μετὰ ζήτην καὶ προ-  
θυμίας ἐκτέλεσιν τῶν πρὸς αὐτὴν υποχρεώσεων ἡμῶν, ἥτοι  
ἀνάγκη νὰ παύσωμεν νὰ ψέγωμεν αὐτὴν, ἐκφραζόμεθα περὶ  
αὐτῆς καταφρονητικῶς νὰ εἴμεθα δὲ τοῦ λοιποῦ πάντες καὶ  
οἱ ἐν τῇ ἐλευθερίᾳ πατρίδι καὶ οἱ ἄλλαχοῦ διαμενοντες πάν-  
τοτε τακτικοὶ καὶ ἀκριβεῖς εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν πρὸς αὐτὴν  
καθηκόντων ἡμῶν. Διατὶ λ. χ. νὰ μὴν ἀγοράζῃ ἕκαστος Κύ-  
πριος Ἕλληνας κατὰ μῆνα ἐν λαχείῳ τοῦ ἐθνικοῦ στόλου; Καὶ  
διατὶ νὰ μὴν κάμνῃ τὸ αὐτὸ ἕκαστος Ἕλληνας ἐν τῇ Αἰγύ-  
πτῳ, τῇ Ἀμερικῇ, καὶ ἄλλῳ πανταχοῦ ἐν τῇ διασπορᾷ; ἢ  
τί θὰ ἐκώλυε τὸν Ἕλληνα κάτοικον τῶν Τουρκικῶν πόλεων  
νὰ προσέρχεται εἰς τὸ Ἑλληνικὸν προξενεῖον τῆς πόλεως του  
ν' ἀγοράζῃ κατὰ μῆνα ἐν τοιοῦτον λαχείῳ, νὰ σφραγίσῃ ἐν  
πρακτορείῳ δὲν εἶναι σήμερον ἐμπροσθὴ καὶ δὲν ἐλέγχει ἐθνι-  
κὴν ἀφιλοτιμίαν τὸ ὅτι δὲν ἐξοδεύονται ὅλοι οἱ ἀριθμοὶ τοῦ  
λαχείου τούτου, θαυμασιῶς διοργανουμένου, ὥστε ν' ἀποκλείε-  
ται πᾶσα κατάχρησις, καὶ δὲν ἐπρεπε νὰ παρέχῃ εἰς τὸ Κράτος  
ἡμῶν κατ' ἔτος πολλὰ ἑκατομμύρια; Διατὶ δὲ νὰ περιμένω-  
σιν οἱ Ἕλληνες τῆς Κύπρου ἢ τῆς Αἰγύπτου ἢ τῆς Ἀμερικῆς  
νὰ ἔρχεται πρὸς αὐτοὺς ὁ ἐθνάρχης Σπ. Ματσούκας καὶ

διδάσκει αὐτοὺς τὰ πρὸς τὴν πατρίδα καθήκοντα αὐτῶν ; Δὲν εἶναι τοῦτο τεκμήριον ὅτι δὲν ἔχομεν ἀκόμη ἀνεπτυγμένον καὶ ἀρκετὰ ἰσχυρὸν τὸ αἶθημα τῶν πρὸς τὴν ἐταιρείαν ἡμῶν μεγάλων καὶ διαρκῶν καθηκόντων μας ; Ἐπειτα τίς ἀγνοεῖ ὅτι τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον τοσοῦτον ἀγνῶς ἐπιτελεῖ ὁ φιλόπατρις οὗτος ἀνὴρ, ἐπιχειροῦσι πολλάκις καὶ ἄλλοι ἀγύρται καὶ ἐξαπατῶσι τὸν κόσμον ; Τῶν κακῶν τούτων θὰ ἦσαν ἀπηλλαγμένοι, ἂν ἀπεφάσιζον νὰ τακτοποιήσωσι τὰς πρὸς τὴν πατρίδα ὑποχρεώσεις των καθ' ὃν εἴπομεν τρόπον, οἱ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος οἰκοῦντες Ἕλληνες. Τότε δὲ καὶ τὸ Κράτος θὰ ἐγίνωσκε τοὺς τακτικούς ἐκ τούτων πόρους αὐτοῦ καὶ οἱ τὴν ἐλευθεράν πατρίδα μὴ βλέποντες ἀλλὰ πράγματι ἀγαπῶντες αὐτήν, θὰ εἶχον τὴν εὐγενῆ καὶ ἀληθῆ παρηγορίαν ὅτι ἐργάζονται ὑπὲρ αὐτῆς καὶ ἔχουσι τὰς εὐλογίας τῆς.

### ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Μία γνώμη καθ' ἑβδομάδα.

Αἱ πολλὰ καὶ ποικίλα περιπέτεια τῶν μακρῶν καὶ μεγάλων ἀγώνων, τοὺς ὁποίους ἠγωνίσθη ἡ πατρίς ἡμῶν, ἵνα ἐπιτύχῃ τὴν ἐθνικὴν τῆς ἀποκατάστασιν, ἐχρησίμευσαν ὥς σχολεῖον, ἀπὸ τοῦ ὁποῦ πολυτίμου πείρας μαθήματα ἐδι-

δάχθημεν. Τὸ πολυτιμώτατον δὲ πάντων εἶναι ἡ ὁμόνοια, ἡ συμφωνία, ἡ συνεργασία καὶ ἡ σύμπραξις ἐπὶ ζητημάτων ἀφορώντων εἰς τὸ ὕψιστον τῆς πατρίδος συμφέρον.

Ἄν. Μιχαηλιδάκης.

### ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Γ. Σ. Κάλυμνον. Προτιμῶμεν νὰ στείλωμεν εἰς πλειότερους ἀνὰ ὅλγα ὅπως μὴ ἐκ τυχόντος ἐμποδίου καθυστερῶσιν ἅπαντα. — Ἀνδρ. Σ. Μάκτισσας. Σπάνιοι εἶναι οἱ τοιοῦτοι. Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον καὶ οὐχὶ ἐφ' ἀπαξ ἐγένετο μετὰ τῶν περισσοτέρων ἀνταποκριτῶν ἡμῶν ἔγγραφος συνεννόησις. — Κ. Σ. Ἀγ. Φραγκίσκον, Γ. Σ. Τύνιδα, Ν. Χ. Σ. Ροστόβιον, Χρ. Δ. Ἰκόνιον. Α. Π. Ἀνδρόν, Ν. Τ. Νεοχώριον. Καὶ τούτων θὰ γίνῃ συνεννόησις ἐπὶ τῇ προσεχῇ λήξει τῆς δεκαετηρίδος τῶν Πατρίων. — Ἀντ. Β. Γρίμποβον, Ι. Μ. Μ. Χανίαν, Σπ. Κ. Κόφρ. Ζαγιατ, Ἑμμ. Α. Φιλίππου, Π. Σ. Πάριον, Γ. Δ. Δαρδανέλλιαν, Μ. Κ. Σάμω, Ἀρ. Π. Σπάρτην, Β. Δ. Μοῦγλα, Ν. Χ. Θεσσαλονίκην, Ζητηθέντα ἀπεστάλησαν. — Κ. Σ. Πρεμετῆν. Διὰ τοῦ αὐτοῦ μέσου ἀπεστάλησαν ἂν θέλωμεν καὶ ὑπὲρ Πατρίδος προσευχῇ εἰς διπλὰ ἀντίτυπα διὰ τὰ ἐν λόγῳ σχολεῖν. — Κ. Π. Δονδῆνον. Ἡ διανομὴ γίνεται πάντοτε μετὰ τὸ πέρας τῆς θείας λειτουργίας ἐν τῷ Ὁρθ. Ναῷ. Ἐλπίζομεν νὰ λαμβάνετε ἐκτεθέν.

### ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

Διατίμησις παρελθόντων καὶ φύλλων

Πλήρης σειρὰ τῶν ἐννέα τόμων (1902—1910) δρ. 35.

Ἡ αὐτὴ διὰ δημοσίας κοινοτικὰς ἢ σχολικὰς βιβλιοθήκας, ἐπισήμως ζητούμενη δρ. 25.

Ἐκαστος τόμος ἰδιαίτερος δρ. 5.

Παλαιὰ φύλλα παρελθόντων ἐτῶν ἑκαστον λεπτὰ 5.

Φύλλα τοῦ 9 τόμου (1910) πρὸς συμπλήρωσιν, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπερβαίνουν τὰ 5, δωρεάν.

Ἀποστολὴ ἐλευθέρᾳ ταχυδρομ. τελῶν.

Πάν ποσὸν προερχόμενον ἐκ πωλήσεως τόμων ἢ φύλλων θεωρεῖται καὶ ἀναγράφεται ἐν τῷ οἰκίῳ χώρῳ ὡς δωρεὰ τοῦ ἀποστείλαντος. (Ἐκ τοῦ Γραφείου)

### ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κεφάλαιον δρ. 5.000.000

Ἔδρα ἐν Ἀθήναις. Ὑποκαταστήματα ἐν Πειραιεῖ, Ἀργεῖ, Πάτραις, Ναυπλίῳ, Πύργῳ, Κερκύρᾳ, Κεφαλληνίᾳ, Αἰγίῳ καὶ Ἀμαλιάδι.

Πᾶσα Τραπεζικὴ ἐργασία.

Ταμειευτήριον μέχρι 5,000 δρ. 4 ο)ο εἰς πρώτην ζήτησιν. 5 ο)ο μετὰ ἐν ἔτος.

Τόκοι καταθέσεων.

3 1/2 ο)ο ἀπόδοσις εἰς πρώτην ζήτησιν  
4 ο)ο " μετὰ τρεῖς μῆνας  
4 1/4 ο)ο " μετὰ 6 μῆνας  
4 1/2 ο)ο " μετὰ 9 μῆνας  
5 ο)ο " μετὰ 12 μῆνας  
5 1/2 ο)ο " μετὰ 18 μῆνας καὶ πλέον  
Καταθέσεις εἰς χρυσὸν κατὰ 1/2 ο)ο ὀλιγώτερον

### ΕΚΘΕΣΙΣ

### ΣΗΡΟΤΡΟΦΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΕΞΟΥΡΓΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, τῇ συνδρομῇ καὶ ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Ἐναρξίς τῇ 6ῃ Μαΐου 1912

Δηλώσεις συμμετοχῆς γίνονται δεκταὶ μέχρι τῆς 15ης Μαρτίου 1912. Δηλωθέντα ἐκθέματα μέχρι 15ης Ἀπριλίου 1912. — Κουκούλια τῆς νέας ἐσοδείας διαρκούσης τῆς Ἐκθέσεως μέχρι 10ης Ἰουνίου. — Οἱ ἐκθέται εἰς οὐδεμίαν ὑποβάλλονται δαπάνην. — Ὁ χώρος παραχωρεῖται δωρεάν μέχρι 3 μέτρων.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἀπευθυντέον : Πρὸς τὴν Διοργανωτικὴν Ἐπιτροπὴν ἐν Ἀθήναις (Γραφεῖα ἐν τῇ Ἐμπορ. καὶ Βιομηχ. Ἀκαδημίᾳ). Ἀριθ. Τηλεφ. 404.

### ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ

Δρομολόγιον ἰσχύον ἀπὸ 1 Ἀπριλ. 1911

Ἀναχωρήσεις ἐκ Πειραιῶς

ΔΕΥΤΕΡΑ Μεσημέριαν (κατ' εὐθεῖαν) δι' Ἀλεξάνδρειαν.

ΔΕΥΤΕΡΑ 2 μ. μ. Διὰ Γόθειον (προαιρετικῶς), Κελέμας, Κατάκωλον (προαιρετικῶς), Πάτραι, Κέρκυραν καὶ Τεργέστην.

ΔΕΥΤΕΡΑ, 6 μ. μ. Διὰ Βίφνον, Χανιά, Ρέθυμνον καὶ Ἡράκλειον.

ΠΕΜΠΤΗ, 4 μ. μ. Διὰ Χίον, Μονιλήν, Κωνσταντινούπολιν, Πύργον καὶ Βάρναν.

ΠΕΜΠΤΗ, 7 μ. μ. Διὰ Χαλκίδα, Αἰδύον καὶ Βόλον.

Ἀναχωρήσεις ἐκ Πατρῶν

ΤΕΤΑΡΤΗ 8 μ. μ. (κατ' εὐθεῖαν) διὰ Κέρκυραν καὶ Τεργέστην.

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΝΙΩΤΗΣ

Βιβλιοδότης τῆς Βασιλικῆς Αὐλῆς

Ἰδιόκτητον Ἐργοστάσιον

77, ὁδὸς Χαρ. Τρικοῦπῃ 77

### ΟΔΟΝΤΕΣ ΚΑΙ ΟΔΟΝΤΟΣΤΟΙΧΙΑ

ΔΙΑ ΧΡΥΣΟΥ

Μελετήσας εἰδικῶς ἐν Εὐρώπῃ τὰς τελευταίας μεθόδους περὶ κατασκευῆς χρυσῶν ὀδόντων καὶ ὀδοντοστοιχιῶν ἐφαρμόζω ταύτας εἰς τὴν παρὰ τῇ πλατείᾳ Ὀμονοίας κλινικὴν μου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΠΡΕΛΛΗΣ

Ὁδοντοῖατρος τῆς Βασιλικῆς Αὐλῆς.

2—Ὁδὸς Πειραιῶς—2

### ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ

Διεύθυνσις Πατρίων Ὁδὸς Νικηφόρου 3 Α.—Τηλεφ. 582.

Γ. Φ. Κομμετάτος ἰατρός ὀφθαλμολόγος ὁδὸς Σκουφᾶ 30.

Ἡλ. Διακόπουλος δικηγόρος, Γραφεῖα ὁδὸς Τσιτσῆ 2.

Μιχ. Παυλόπουλος δικηγόρος, Γραφεῖα ὁδὸς Θεμιστοκλέους 44.